

Sygn. akt III CSK 35/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa G. sp. z o.o. w K.
przeciwko T. sp. z o.o. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 11 sierpnia 2014 r., sygn. akt I ACz 1294/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od powoda na rzecz pozwanego 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł
kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2014 r. odrzucił pozew w niniejszej sprawie z powodu istnienia zapisu na sąd polubowny dotyczącego wniesionego roszczenia, a Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2014 r. oddalił zażalenie powoda na to rozstrzygnięcie.

W skardze kasacyjnej od orzeczenia Sądu Apelacyjnego powód wskazał dwie przyczyny uzasadniające, w jego przekonaniu, przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania. Są to potrzeba wykładni art. 1161 § 1 k.p.c. oraz oczywista zasadność skargi kasacyjnej. Odnosząc się do tych wskazań powoda należy stwierdzić, że żadna z tych przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania nie zachodzi.

Pierwszej z nich powód nie udowodnił, nie wykazał bowiem istnienia w orzecznictwie lub w doktrynie istotnych rozbieżności co do wykładni tego przepisu, które uzasadniałyby konieczność zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Trzeba przy tym podkreślić, że przyjęta w umowie nr [...] z dnia 1 stycznia 2010 r. i dwóch jeszcze innych zawartych w tym dniu przez strony niniejszego sporu klauzula arbitrażowa jest bardzo pojemna (w § 10 poddaje pod sąd polubowny „jakiegokolwiek spory wynikające z łączących strony stosunków prawnych”). Nie budzi zatem wątpliwości, że zapis ten obejmuje także roszczenie natury deliktowej, oparte na przepisie art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, którego dochodzi powód w niniejszej sprawie w związku z realizowaniem umów sprzedaży towarów.

Skarga kasacyjna nie jest też oczywiście uzasadniona. Jeśli chodzi o ujęcie klauzuli arbitrażowej, strony mają tu dużą swobodę zapewnioną w art. 116 § 2 k.p.c. będącej odpowiednikiem zasady swobody kontraktowania. Chodzi tylko o to, aby treść jej była dostatecznie zrozumiała i nie faworyzowała jednej ze stron a te wymogi § 10 umowy spełnia. Z kolei zarzut skargi o braku umocowania A. D. do zawierania zapisu na sąd polubowny jest wynikiem nieporozumienia, skoro w pełnomocnictwie udzielonym temu dyrektorowi działu zakupu strony pozwanej wyraźnie wskazuje się (k. 836), że pełnomocnictwo to upoważnia „w szczególności

do sporządzania zapisów na sąd polubowny w zakresie sporów związanych z realizacją umowy".

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, obciążając stronę powodową kosztami postępowania kasacyjnego (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.).